

Sarajevo

KONCERT ZBORA CANTICUM I MATKA BRAJŠE RAŠAN

U okviru manifestacije *Dani hrvatske kulture* u Bosni i Hercegovini, u srijedu 15. lipnja 2005. godine, u sarajevskoj katedrali upriličen je koncert zborske glazbe. Koncert je ostvaren u organizaciji Veleposlanstva Republike Hrvatske u Bosni i Hercegovini. Na koncertu su nastupili sekcija *Canticum* vokalnog ansambla *Vatroslav Lisinski* iz Zagreba i *Mješoviti zbor Matko Brajša Rašan* iz Pule.

Prvo se sarajevskoj publici, pod ravnateljem dirigentice zbora Hede Gospodnetić, predstavio zbor *Canticum*. To je mali ansambl vokalnog zbora *Vatroslav Lisinski* koji broji do 20 pjevača. Osnovan je 1993. godine. Uglavnom pjeva duhovnu renesansu. Međutim za *Dane hrvatske kulture* pripremili su raznolik glazbeni program koji se sastoji od renesanse pa do glazbe 20. stoljeća. U svom trideset-minutnom programu izvodili su djela Andrije Motovunjanina, Albe Vidakovića, Mate Lešćana, Rudolfa Matza, Luke Marohnića, Tomislava Uhlika, Emila Cossetta i Krešimira Magdića. U svim točkama programa zbor *Canticum* zvučao je zaista pohvalno i svojim je nastupom dokazao da s pravom pripada jednom od starijih zagrebačkih zborova, vokalnom ansamblu *Vatroslav Lisinski* koji je osnovan prije 95 godina.

Potom je nastupio *Mješoviti zbor Matko Brajša Rašan* iz Pule pod ravnateljem Damira Bužlete. Zbor je dobio ime po istarskom skladatelju, sakupljaču hrvatskih narodnih pjesama iz Istre i autoru istarske svečane pjesme *Krasna zemljo, Istro mila*. Osnovan je kao muški zbor 1951. godine, a kao mješoviti zbor 1952. godine. Svojim specifičnim glazbenim izrazom predstavlja Istru po cijeloj domovini Hrvatskoj i inozemstvu. Njeguje glazbeni izraz istarskog podneblja utkan u djela istarskih skladatelja ne zanemarujući skladbe ostalih

hrvatskih starijih i suvremenih skladatelja, kao i djela inozemnih majstora. Na koncertu u sarajevskoj prvostolnici izvodili su skladbe Matka Brajše Rašan, Damira Bužlete, Ludwiga van Beethovena i Jakoba Arcadelta. U nizu programskih točaka koje su izvodili dalo se zaključiti da su stekli solidne temelje zborske kulture i da imaju svoj specifičan stil.

Nakon svake skladbe moglo se primjetiti koliko oba zbara vole zborsko pjevanje, koliko vole umjetničku glazbu. Njihovom uspješnom nastupu najviše su pridonijeli njihovi voditelji koji su pokazali ne samo veliko znanje nego i htjenje da s pjevačima nauče i izrade svaku dionicu, svaku skladbu. Zaista su zaslužili priznanje za svaki uložen trud i za svaku uspješnu izvedbu, pogotovo kada se ima na umu da je u današnje vrijeme osobito teško promicati zborsko pjevanje. Stoga se isplati podržati napore ovih zborova i svakog drugog mješovitog zbara koji izvodi ozbiljnu glazbu, posebice duhovnu.

Šteta što su pjevači obaju zborova nastupili u sarajevskoj prvostolnici pred malobrojnom publikom. Možda je trebalo bolje oglasiti njihov koncert pa bi sarajevska publika, koja inače voli zborsko pjevanje, došla u većem broju. Ipak svaki je posjetitelj unatoč tomu mogao primijetiti da su pjevači obaju zborova bili presretni što su nastupili u sarajevskoj prvostolnici. Da se njihov nastup dogodio pred brojnijom publikom sigurno bi se s većim zadovoljstvom vratili u svoju domovinu. Nadamo se, da ovo neće biti njihov posljednji nastup u Sarajevu nego, da će jednoga dana ponovno biti naši gosti i da će nastupiti pred puno većim brojem slušatelja. Pogotovo kada se zna da sarajevska katedrala ima poštovanja prema svakom čovjeku koji u sebi novi plemenito srce i odjećaj za duhovnu ljepotu.

Niko Luburić

